

LA PARAULA DE DÉU I LA PARAULA ENTRE NOSALTRES

Aquest diumenge celebrem el diumenge de la Paraula de Déu, i dilluns celebrem la festa de sant Francesc de Sales, patró dels comunicadors. Per això és adient una breu reflexió sobre la Paraula de Déu i sobre la paraula entre nosaltres.

La Paraula de Déu

He sentit diverses vegades un bon professor de la Bíblia afirmant que aquesta «col·lecció de llibres» és veritablement un miracle, un senyal de la manifestació i intervenció de Déu en la història humana.

Déu mateix ha volgut revelar-se als homes per mitjà de la vida d'un poble, d'unes comunitats cristianes, i sobretot per Jesús, que és la Paraula de Déu. La vida del poble d'Israel, la vida de Jesús i la de les primeres comunitats cristianes s'ha recollit en uns escrits que formen l'Antic i el Nou Testament.

Els cristians escoltem la Paraula sobretot en les celebracions litúrgiques i en les pregàries, però cal reconèixer amb preocupació que no la coneixem, no la llegim ni la meditem suficientment.

Ens cal ser molt més acollidors de la Paraula. Heus aquí alguns suggeriments:

- Tenir a mà, com a llibre de capçalera, la Bíblia sencera o almenys el Nou Testament, per llegir, meditar i pregar.
- En les celebracions, escoltar amb atenció les lectures, perquè Déu parla, Crist anuncia l'Evangeli i es fa present en proclamar les escriptures. Calen bons lectors.
- Cal pregar amb la Paraula de Déu ja que parlem a Déu amb la seva mateixa Paraula.
- Cal accentuar com a prioritat la formació bíblica necessària perquè la Paraula de Déu esdevingui un element fonamental de la vida cristiana.

Escoltem, llegim, meditem, preguem i deixem-nos guiar per la Paraula de Déu!

DIUMENGE DE LA PARAULA
VI SETMANA DE LA BIBLIA
23-24-25-26-27-28-29-30-31

“LA PARAULA, FONT DE CONSOL I ESPERANÇA”
(Rm 15, 4)

«...perquè el que fou escrit en altres temps, va ser escrit per a nosaltres, així, gràcies a la constància i al consol que ens donen les Escriptures, intentem l'esperança. Que Déu, de qui provenen la constància i el consol, accedeixi de viure unànimement i d'acord amb uns amb els altres, a exemple dels cristians: així, amb un sol cor i a una sola veu, glorificarem el Déu i Pare de Jesús Crist, el nostre Senyor».

www.setmanadelabiblia.cat
setmanadelabiblia@gmail.com

QR code and social media icons.

La paraula entre nosaltres

Dilluns celebrem la festa de sant Francesc de Sales, patró dels comunicadors i dels periodistes. Per aquest motiu escric aquestes notes pensant en tots els qui exerceixen l'ofici de comunicadors, però també penso en nosaltres, ja que tots, d'alguna manera, també comuniquem. Les noves possibilitats que ofereix la tecnologia faciliten que, alhora que som informats, també sovint ens convertim en informadors. Els mitjans de comunicació són un do de Déu. Aquests mitjans són factors de progrés humà: «Si són ben usats, proporcionen al llinatge humà un ajut considerable, perquè contribueixen molt a l'esbarjo i a la cultura de l'esperit, i també a la propagació i enfortiment del Regne de Déu» (Concili Vaticà II). Cal remarcar que els mitjans són imprescindibles, avui, per a l'evangelització. Per mitjà d'ells l'Evangeli de Jesús i el pensament

de l'Església poden ser més coneguts.

Cal valorar la feina de tants periodistes i comunicadors. Gràcies al compromís de tants professionals, avui coneixem les difícils condicions de vida en diversos països, les innombrables injustícies contra els pobres i contra la creació, moltes guerres sovint oblidades que provoquen tants sofriments, i tants altres fets que configuren la història de la humanitat.

El dret a la informació que té la societat humana ha de ser degudament satisfet. L'exercici recte d'aquest dret demana que la informació sigui honesta, coherent, completa i exacta. Però no només «consumim informació» sinó que n'ofereim amb piulades, reflexions als blogs, respostes o comentaris, i per això ens cal créixer en responsabilitat. Aquestes intervencions s'han de fer també des de la veritat i certesa de les afirmacions i informacions, des del respecte a la dignitat de les persones, i sempre amb caritat.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

PARAULA DE DÉU

LECTURES DEL TERCER DIUMENGE DE DURANT L'ANY

Primera Lectura

Lectura del llibre de Nehemies, 8, 1-4a.5-6,8-10

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei.

Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor, el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu», perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos-en ara. Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res, que la diada d'avui és santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força».

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint, 12, 12-14.27

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc, 1, 1-4, 12-21

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.

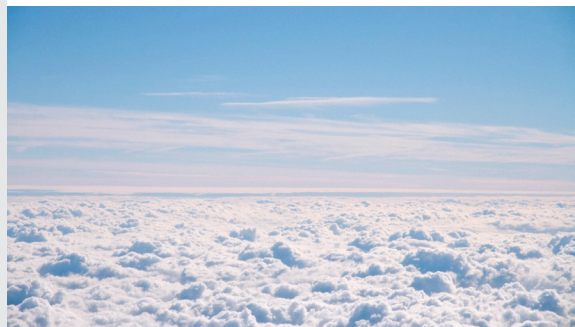
En aquell temps, Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplejà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungut per portar la bona nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor». Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura».

GUSPIRES D'EVANGELI

Començaments que perduren, encara avui

Lluc és l'únic evangelista que comença amb un pròleg. Hi declara les seves intencions i fa notar que, això de què parla, ja fa temps que ha passat. Però, de què parla, Lluc? De les obres que Déu fa en Jesús i del testimoni dels apòstols, i ambdues formen part de la història de la salvació. És per això que pot dir que han succeït *entre nosaltres*, perquè en realitat cada generació de fidels és salvada pel mateix fet. I no sols ens parla de la història passada, que podria semblar-nos llunyana i estranya, sinó també del seu significat existencial: que l'Església d'avui entronca amb els testimonis oculars d'ahir i amb la revelació mateixa de Déu en Jesús, formant un tot amb el creient d'avui mateix.

Joaquim Malé i Ribera

SALM 18

R. Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.

**És perfecta la llei del Senyor,
i l'ànima hi descansa;
és ferm el que el Senyor disposa,
dona seny als ignorants.**

**Els preceptes del Senyor són planers,
omplen el cor de goig;
els manaments del Senyor són
transparents,
il·luminen els ulls.**

**Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben
presos,
tots són justíssims.**

**Les paraules que em surten dels llavis
i els pensaments que el meu cor
medita,
que us siguin agradables, Senyor,
penyal meu, redemptor meu.**

Yvonne Griley, directora general d'Afers Religiosos:
«A Catalunya hi ha una bona relació entre
les diferents confessions»

L'espai audiovisual del Bisbat de Girona, «Tems d'Església», ha entrevistat la directora general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, Yvonne Griley, qui va assumir el càrrec el mes de juny passat. Durant l'entrevista, reconeix «el valor històric de les religions en relació amb l'ajuda a les persones més necessitades», i el paper

rellevant que tenen pel que fa a la cohesió social i a la convivència. En aquest sentit, assegura que des de la direcció general volen fer «molta pedagogia» per garantir la llibertat religiosa i que per això «és indispensable treballar conjuntament amb les religions». Griley remarca que «l'exercici de la llibertat religiosa al nostre país està garantit per la llei».

D'altra banda, assenyalava que en relació amb la diversitat religiosa hi ha desconeixement més que no pas prejudicis, i destaca que «a Catalunya hi ha una bona relació entre les diferents confessions». Així mateix, alerta que «potser dins el currículum escolar es dona poca informació sobre la diversitat religiosa, els valors de les religions, la influència cultural...». Griley es mostra satisfeta del fet que «cada vegada els mitjans de comunicació tenen més interès en difondre qüestions al voltant de la diversitat religiosa», i reconeix que la pandèmia ha posat sobre la taula que no estàvem preparats del tot per atendre aquesta diversitat, especialment en l'àmbit de l'atenció funerària.

Trobareu l'entrevista completa al canal de YouTube del Bisbat de Girona: www.youtube.com/bisbatgirona.

Calendari interreligiós i interconviccional 2022

El calendari del 2022 editat per l'Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós (AUDIR) presenta enguany les principals cerimònies funeràries de caràcter religiós i conviccional. Cada mes va acompanyat d'imatges de creacions artístiques funeràries i de textos de referència

sobre l'acompanyament del dol des de les diferents sensibilitats culturals i religioses.

La Delegació per al Diàleg Interreligiós del Bisbat de Girona, la Taula per al Diàleg Interreligiós de Salt i Girona i els Amics de la Unesco de Girona faran la presentació del Calendari AUDIR 2022, sobre patrimoni funerari i acompanyament del dol, el dijous 3 de febrer a les 18.30 h. L'acte tindrà lloc al Centre Cívic del Barri Vell de Girona, i comptarà amb la presència de Sandra Montero i Cabero, psicòloga, diplomada en Educació Social i membre de l'Associació Servei de Suport al Dol de Girona.

**23 al 30 de gener, VI
Setmana de la Bíblia**

La Paraula, font de consol i d'esperança (Rm 15,4)

L'apòstol Pau, en les seves cartes, ens parla de penes, de retrobaments i de consols. Es lamenta sovint dels conflictes i tribulacions que ha de passar a causa dels cristians que ell mateix ha portat a la fe: alguns a vegades es deixen arrabassar, massa de pressa, la llibertat de l'Evangeli que ell els va portar (Ga 3,1); d'altres són poc delicats amb els escrupolosos i menys formats (1Co 8,9); d'altres s'embarquen en les divisions internes que hi ha en les comunitats (Rm 16,17), etc. Però, de la mateixa manera, se sent consol per la presència física de germans que feia temps que no veia, per l'estima i afecte que li tenen comunitats senceres, i per casos concrets d'algun cristià, la caritat del qual li dona gran consolació (Fil 7). Pau se sent consolat, doncs, sovint, pels germans en la fe, però també posa l'accent en que és de Déu, «Pare entranyable i Déu de tot consol» (2 Cor 1,3), d'on ve la veritable consolació. És de les Sagrades Escripures que rep ensenyament, consol i esperança: «En efecte, tot el que fou escrit en altre temps va ser escrit per a instruir-nos; així, gràcies a la constància i al consol que ens donen les Escripures, mantenim l'esperança» (Rom 15,4). El qui medita les Sagrades Escripures pren consciència de la relativitat dels sofriments del moment present, que es veuran superats pel premi i el consol que vindran de Déu. Aquesta consolació de la lectura de la Paraula de Déu és el que li dona força i capacitat de consolar els altres: «Ell ens conforta en totes les nostres adversitats, perquè nosaltres mateixos, gràcies al consol que rebem de Déu, sapiguem confortar els qui passen alguna pena» (2Co 1,4).

Els sofriments de Pau no són gratuïts, són per amor, perquè sap que altres en trauran un profit: «Si passem tribulacions és perquè sigueu consolats i salvats; i si som consolats és perquè pugueu rebre aquell consol que us fa suportar amb paciència els mateixos sofriments que patim nosaltres» (2Co 1,6). Pau vol compartir aquesta experiència de desolacions i de consolacions perquè sap que si els seus germans s'enfronten a les dificultats pròpies de l'anunci de l'Evangeli, també ells rebran la consolació de Déu: «l'esperança que tenim respecte a vosaltres és segura: sabem que, compartint els nostres sofriments, compartiu també el nostre consol» (2Co 1,7). Així doncs, tot i les dificultats, val realment la pena.

www.setmanadelabiblia.cat

AGENDA

— DIUMENGE, 23 DE GENER

Missa a l'església de la Immaculada de Figueres. A les 11 del matí. Presidirà el bisbe Francesc.

— DILLUNS, 24 DE GENER

Missa de Sant Francesc de Sales, patró dels periodistes. A les 9 del matí a la capella conventual de la Catedral de Girona. Presidirà el bisbe Francesc.

Matriculacions per al segon quadrimestre de l'ISCRG

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona va finalitzar les classes del primer quadrimestre el dijous 20 de gener i iniciarà les del segon quadrimestre el dilluns 7 de febrer. El període per matricular-se a les assignatures d'aquest segon quadrimestre serà del 24 de gener al 3 de febrer. La matrícula es pot fer telemàticament contactant amb la següent adreça electrònica: iscrg@bisbatgirona.cat (secretaria de l'Institut).

El programa complet es pot consultar a www.bisbatgirona.cat

APUNTS

El papa Francesc clama per la llibertat religiosa

«Preguem perquè les persones que pateixen discriminació i que pateixen persecució religiosa trobin a les societats en què viuen el reconeixement i la dignitat que prové de ser germans i germanes». Aquesta és la intenció del papa Francesc per a aquest mes de gener, que difon la Xarxa Mundial d'Oració del Papa a

través de la iniciativa multimèdia «El Vídeo del Papa».

«Com és possible que actualment moltes minories religioses pateixin discriminacions o persecucions? Com permetem, en aquesta societat tan civilitzada, que hi hagi persones que siguin perseguides simplement per professar públicament la seva fe?», es pregunta el Papa, qui respon que «no només és inacceptable, sinó que és inhumà, és una bogeria».

50 anys de l'església de Sant Salvador d'Horta de Girona

«Durant cinquanta anys aquí s'hi ha celebrat la vida», assenyalava el bisbe Francesc, el diumenge 21 de desembre, en l'homília de la missa commemorativa del primer mig segle de la parròquia de Sant Salvador d'Horta de Girona. Aquesta parròquia, emplaçada a l'ombra de la Devesa, va ser erigida pel bisbe Narcís Jubany en terrenys cedits per «la Caixa», que havia promogut nombrosos blocs d'habitatges en aquella zona.

En l'ofertori de la celebració es va presentar el calze de primera missa de Mn. Joan Pons, una relíquia de sant Salvador i nombroses fotografies i publicacions de la vida parroquial. En finalitzar, es van fer unes lectures d'homenatge i pregària a la Mare de Déu i es va projectar un resum en imatges de les activitats de la parròquia.

SANTORAL I LECTURES

Diumenge tercer de durant l'any, 23 de gener de 2022. St. Ildefons (+ 667), arquebisbe de Toledo. St. Francesc Gil de Frederic (+ 1740), frare dominic. **Lectures:** Ne 8, 2-4a.5-6.8-10 / SI 18 / 1C 12, 12-30 (o més breu: 12, 12-14.27) / Lc 1, 1-4.14-21.

Dilluns, 24. Mare de Déu de la Pau. St. Francesc de Sales (+ 1622), doctor de l'Església, arquebisbe de Ginebra i cofundador de l'orde de la Visitació. Patró dels periodistes i escriptors catòlics. Sta. Xènia (+ s. II), diaconessa i religiosa caritativa. **Lectures:** 2S 5, 1-7.10 / SI 88 / Mc 3, 22-30.

Dimarts, 25. La Conversió de l'apòstol Pau a Damasc. St. Pol (apòstol Pau), celebrat a Sant Pol de Mar. St. Projecte (+ 676), bisbe màrtir; conegut també com St. Burget (venerat a Monells). Sta. Elvira (s. XI), abadessa. **Lectures:** Ac 22, 3-16 (o bé: Ac 9, 1-22) / SI 116 / Mc 16, 15-18.

Dimecres, 26. Sts. Timoteu i Titus (s. II), bisbes deixebles de sant Pere. St. Robert de Molesme, Alberic de Cîteaux i Esteve Harding (s. XII), fundadors de l'orde del Cister. Sta. Paula de Betlem (+ 404), ascètica. **Lectures:** 2Tm 1, 1-8 (o bé: Tt 1, 1-5) / SI 95 / Lc 10, 1-9.

Dijous, 27. St. Mer (+ s. VIII), abat de Banyoles, venerat a Sant Esteve de Gualbes. Invocat per als problemes d'ossos, vista i hèrnies. St. Enric d'Ossó (+ 1896), prevere fundador de les Teresianes. Sta. Àngela de Merici (+ 1450), religiosa. Sta. Càndia, mare de sant Mer. **Lectures:** 2S 7, 18-19.24-29 / SI 131 / Mc 4, 21-25.

Divendres, 28. St. Tomàs d'Aquino (+ 1274), prevere dominic i Doctor de l'Església. Patró dels estudiants cristians i dels teòlegs. Bta. Olímpia (+1954), religiosa màrtir. **Lectures:** 2S 11, 1-4a.5-10a.13-17 / SI 50 / Mc 4, 26-34.

Dissabte, 29. St. Pere Nolasc (+ 1258), cofundador de l'orde de la Mercè. **Lectures:** 2S 12, 1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4, 35-41.

Litúrgia de les Hores. Diumenge, de la festa. *Te Deum*. Dilluns, dimecres i divendres, del propi. Dimarts, de la festa. *Te Deum*. Dijous, de la fèria o de la memòria. Dissabte, pròpia del dissabte o de la memòria.